



עמ"ת 43556/06/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עמ"ת 43556-06-21 (עציר)

בפני	כבוד השופט סאאב דבור
עורר	פלוני (עציר)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי ערר על החלטתו של בית המשפט קמא (כב' השופטת דלית שרון גרין מיום 16.06.21 בתיק מ"ת 60145-03-21) לפיה, הוחלט על דחיית הבקשה לעיון חוזר אשר הוגשה על ידי העורר.

נגד העורר הוגש כתב אישום בתיק פלילי 60133-03-21 אשר ייחס לו ביצוע עבירות שעניינן; תקיפת בת זוג ואיומים נגד בת זוג (להלן: "כתב האישום המקורי").

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים. הבקשה נידונה בפני כב' השופטת אוסילה אבו אסעד, ובהחלטתה מיום 04.05.21, לאחר שהונח על שולחנה תסקיר מעצר אודות העורר, הורתה על שחרורו של העורר למעצר בית בכפר נחף.

ערר אשר הוגש על אותה החלטה על ידי המשיבה, נדחה על ידי בית המשפט המחוזי, בהחלטה מיום 05.05.21.

בהמשך ובמסגרת התיק העיקרי, בדיון מיום 01.06.21, הודיעו הצדדים על הסדר טיעון אליו הגיעו מכוחו, כתב האישום תוקן, העורר הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע. לאחר שהצדדים העלו את טיעונים לעונש, המשך הדיון נדחה ליום 13.09.21 לצורך קבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות שירות, טרם גזירת דינו של העורר.

בהתאם לכתב האישום המתוקן, במהלך וויכוח שהתגלע בין הצדדים, איים העורר על אשתו לפגוע בחייה ובחיי בנה בכך שאמר לה שירצח אותה. בהתאם לכך, יוחסה לו עבירה של איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.



בנסיבות אלו, בהינתן תיקון עובדות כתב האישום ודחיית מועד מתן גזר הדין עד לחודש ספטמבר, הגיש העורר בפני בית המשפט קמא בקשה לעיון חוזר במסגרתה עתר לביטול כל ההגבלות שהוטלו עליו.

במסגרת החלטתו מושא ערר זה (החלטה מיום 16.06.21), בית המשפט קמא דחה את הבקשה לעיון חוזר, תוך שהוא משאיר את העורר במעצר בית מלא.

בין שלל הנימוקים ששימשו את בית המשפט נמנה הנימוק, כי הבקשה אינה עומדת בתנאי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו - 1996. לשיטת בית המשפט קמא, לא חלף זמן ניכר מאז ההחלטה לשחרורו של העורר וכי, עצם הודאתו והרשעתו בעבירה שיוחסה לו, איננה מהווה עובדה חדשה או שינוי נסיבות, בהתאם לדרישות הסעיף.

גם לגופו של עניין, מצא בית המשפט קמא לקבוע, כי בהעדר אינדיקציה להפחתת מסוכנות, אין אפשרות להיעתר לבקשה.

מכאן הערר מושא החלטה זו.

לטענת ב"כ העורר, שגה בית המשפט קמא עת החליט, כי הודאתו של העורר בכתב האישום המתוקן אינה נסיבה חדשה כאמור בסעיף 52 לחוק המעצרים. כתב האישום המתוקן שונה בתכלית מכתב האישום המקורי ואף יתרה מכך, ההודאה בכתב האישום המתוקן יש בה משום נסיבה חדשה שכן, בעקבות ההודאה לא קיים עוד החשש לשיבוש הליכי משפט והשפעה על עדים.

ב"כ העורר ביקש לראות בדחיית המועד להשמעת גזר דיון למועד רחוק, ליום 13.09.21, משום נסיבה חדשה המצדיקה שינוי תנאים.

זאת ועוד, כפי הטענה, טעה בית המשפט קמא עת ייחס חשיבות יתר לתסקיר שירות המבחן שניתן, תוך התעלמות מכך שהעורר שוחרר למעצר בית בכפר נחף וההחלטה אושרה על ידי בית המשפט המחוזי.

כן, שגה בית המשפט קמא עת לא התחשב בעובדה שהעורר הודה במטרה לפסוע במלאכת השיקום באמצעות טיפול זוגי פרטי שיעזור לו ולמתלוננת להוציא את העגלה המשפחתית מן הבוץ ולשקם את חיי משפחתו.

עוד נטען, כי העורר היה נתון משך תקופה ארוכה במעצר בית תוך כיבוד תנאי השחרור.

יתר על כן, המתלוננת עצמה הופיעה לכל הדיונים (גם זה שהתנהל בפניי) וביקשה לאפשר לבעלה לשוב אל חיק



המשפחה תוך העדפת המתווה של טיפול זוגי.

מנגד, המשיבה ביקשה לדחות את הערר ולהותיר את החלטת בית המשפט קמא על כנה. לדידה, אכן, כתב האישום המקורי תוקן משמעותית, יחד עם זאת, כתב האישום המתוקן מצביע על ביצוע מעשים של איומים ברצח. בית המשפט קמא סבר כי בנסיבות אלו יש לקבל את עמדת שירות המבחן על מנת שתהיה תמונה ברורה יותר בפני בית המשפט. אולם, ההגנה סירבה לכך.

אמנם, העורר שוחרר בחודש מאי. אולם, לא חלף זמן ניכר מאז אותה החלטה.

עוד נטען, שנכון שעילת השיבוש פקעה. יחד עם זאת, לעורר לא עומדת עוד חזקת החפות.

במהלך הדיון בפניי, שב וביקש ב"כ העורר לאפשר לעורר להשתלב מחדש במעגל העבודה.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, נתתי את דעתי להחלטות קודמות שניתנו על ידי בית המשפט קמא ובשים לב לעובדה, כי עובדות כתב האישום המקורי תוקנו (באופן מהותי, אף לגישת ב"כ המבקשת) בהתאם להסדר טיעון מכוחו הודה הנאשם והורשע בעבירות שיוחסו לו, הנני סבור, כי יהא זה ראוי, נכון וצודק להקל במידת בה בתנאי השחרור כפי שנקבעו בהחלטה המקורית.

כלל נקוט הוא, כי שילובו בחזרה של אדם (נאשם) במעגל העבודה הינו שיקול חשוב שיש בו כדי להועיל לנאשם עצמו וגם לחברה כולה. דבריי אלה תקפים שבעתיים שעה שמדובר בעורר שהודה, הורשע ועובדות כתב האישום המקורי אשר הצמיחו את ההחלטה המקורית מושא התנאים המגבילים (שהעורר עודנו שווה בהם ערב מתן החלטה זו) שונו באופן דרסטי. לשם ניקיון הדעת, אציין, כי החלטותיו של בית המשפט יונקות את כוחן ואת חיותן מתוך עובדות כתב האישום. מכאן, מקום בו חלק מהעבירות נמחקו, עובדות כתב האישום שונו, העורר הודה והורשע (קרי - עילת המעצר שעניינה חשש לשיבוש הליכי משפט פחתה), והמשך הדיון בעניינו נדחה לעוד כשלושה חודשים, דומה, כי יהא זה נכון וצודק להורות על קבלת הערר במובן זה שיותר לעורר לצאת את מעצר הבית בו הוא נתון בכפר נחף בין השעות 07:30 ועד לשעה 18:00 וזאת אך לצורך עבודה, **בכפוף לכך שייאסר על העורר להיכנס אל מתחם כפר כנא, מקום מגוריה של המתלוננת ו/או לכל מקום שהיא נוהגת להימצא בו דרך קבע ו/או אל מקום מגורי הוריה**. כן, העורר ידווח לתחנת המשטרה הקרובה ו/או לנציג המשיבה על מקום עבודתו ועל המקום בו הוא שווה לצורך עבודה באופן יומיומי (בשעת בוקר בטרם יציאתו לעבודה); הכל על פי מתווה/נוהל-דיווחים מותאם עם המשיבה.

במהלך הימים ששי-שבת וכן בימי חופשה/חג ו/או בימים שהעורר אינו עובד, הוא ישהה במעצר בית מלא, כפי המצב שהיה קיים ערב מתן החלטה זו.

יתר תנאי השחרור כפי שנקבעו על ידי בית המשפט קמא, ימשיכו לחול (בשינויים המחויבים) ללא כל שינוי.

המזכירות תעביר העתק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ג תמוז תשפ"א, 23 יוני 2021, בהעדר הצדדים.